

Conducători în Israel

Sabat după-amiază

Completează și memorează: „Și tot poporul s-a dus să mănânce și să bea. Și au trimis câte o parte și altora și s-au veselit mult. Căci înțelesăseră cuvintele care li se tâlcuiseră.” (Neemia 8:12)

Ezra și Neemia sunt exemple de conducători consacrați lui Dumnezeu și împlinirii lucrării la care i-a chemat El. Dragostea pentru Dumnezeu le-a insuflat dorința de a fi slujitori credincioși. De fapt, credințioșia lor a fost o parte centrală a studiului nostru.

În această săptămână vom privi la câteva exemple de conducători din Biblie, inclusiv la exemplul lui Ezra și Neemia. Nu este un studiu cuprinzător, ar putea fi spuse mult mai multe. Totuși exemplele alese sunt esențiale pentru fiecare lider. Poate în prezent nu te consideri conducător, dar fiecare dintre noi are influență asupra altora, de aceea, lecțiile acestea pot fi aplicate oricui.

Cuvântul lui Dumnezeu ocupă un loc central în experiența lui Ezra și Neemia. Cuvântul le-a transformat gândirea și viața și a dus la reînviere și reformă. Ei erau datori Cuvântului lui Dumnezeu și învățăturilor găsite în el. Tot așa, ca adventiști de ziua a șaptea, indiferent care este statutul sau rolul nostru, noi trebuie să acordăm Cuvântului un loc central în viața noastră.

În Biblie găsim multe exemple de conducători, exemple bune și rele, și uneori vedem un amestec între bine și rău. În unele situații, conducători răi au făcut lucruri bune, iar alții, conducători buni au făcut lucruri rele. La urma urmei, toți conducătorii sunt oameni și pot alege să facă bine sau rău. Oricine a experimentat această realitate în viața lui.

Totuși un conducător exercită o influență mult mai mare, fie spre bine, fie spre rău. Este suficient de rău să ai o influență negativă în cămin, la locul de muncă sau oriunde este simțită prezența ta. Dar, când ești într-o poziție de conducere, spirituală, politică sau ambele, influența ta este mult mai mare. Atunci cât de important este, în orice responsabilitate ai avea, dar în special în cea de conducător, să aplici principiile și învățăturile Scripturii!

1. Ce exemple de conducere găsim în versetele de mai jos? Dacă sunt bune, explică de ce. Dacă sunt rele, explică de ce.

Judecătorii 4:1-16 Copiii lui Israel iarăși au făcut ce nu place Domnului, după moartea lui Ehud. Și Domnul i-a vândut în mâinile lui Iabin, împăratul Canaanului, care domnea la Hațor. Pe vremea aceea, judecător în Israel era Debora, prorocița, nevasta lui Lapidot.

1 Împărați 12:1-16 Roboam a lăsat sfatul pe care i-l dădeau bătrânii și s-a sfătuit cu tinerii care crescuseră cu el și care erau împrejurul lui. Degetul meu cel mic va fi mai gros decât coapsele tatălui meu. Acum, tatăl meu a pus peste voi un jug greu, dar eu vi-l voi face și mai greu; tatăl meu v-a bătut cu bice, dar eu vă voi bate cu scorpioane.

1 Împărați 21:1-16 Ahab a vorbit astfel lui Nabot: „Dă-mi mie via ta să fac din ea o grădină de verdețuri, căci este foarte aproape de casa mea. În locul ei îți voi da o vie mai bună sau, dacă-ți vine mai bine, îți voi plăti prețul ei în argint.” Dar Nabot a răspuns lui Ahab: „Să mă ferească Domnul să-ți dau moștenirea părinților mei!” Când a auzit Izabela că Nabot fusese improșcat cu pietre și că murise, a zis lui Ahab: „Scoală-te și ia în stăpânire via lui Nabot din Izreel, care n-a vrut să ți-o dea pe preț de argint, căci Nabot nu mai trăiește, a murit.”

2 Împărați 23:1-10 Împăratul Iosia a strâns la el pe toți bătrânii lui Iuda și ai Ierusalimului. Apoi s-a suit în Casa Domnului, cu toți bărbații lui Iuda și cu toți locuitorii Ierusalimului, preoții, prorocii și tot poporul, de la cel mai mic până la cel mai mare. A citit înaintea lor toate cuvintele din cartea legământului, pe care o găsiseră în Casa Domnului.

„După ce s-a făcut multă vorbă, s-a sculat Petru și le-a zis: „Fraților, știți că Dumnezeu, de o bună bucată de vreme, a făcut o alegere între voi, ca, prin gura mea, neamurile să audă Faptele 15:7-11 cuvântul Evangheliei și să creadă. Și Dumnezeu, care cunoaște inimile, a mărturisit pentru ei și le-a dat Duhul Sfânt ca și nouă. N-a făcut nicio deosebire între noi și ei, întrucât le-a curățit inimile prin credință. Acum dar, de ce ispițiți pe Dumnezeu și puneți pe grumazul ucenicilor un jug pe care nici părinții noștri, nici noi nu l-am putut purta? Ci credem că noi, ca și ei, suntem mântuiți prin harul Domnului Isus.” Faptele Apostolilor 15:7-11

Conform textelor studiate, ce anume definește un tip de conducere ca fiind bun sau rău și cum putem aplica aceste lecții în responsabilitățile pe care le avem?

2. Ce ne spun următoarele pasaje despre acești conducători și despre influența lor asupra poporului pe care îl conduceau?

„El a făcut ce este rău înaintea Domnului și a umblat pe calea tatălui său, săvârșind păcatele **1 împărați 15:26,34** în care târâse tatăl său pe Israel. El a făcut ce este rău înaintea Domnului și a umblat pe calea lui Ieroboam, săvârșind păcatele în care târâse Ieroboam pe Israel.” 1 Împăraților 15:26, 34

2 împărați 13:1-3 loahaz, fiul lui Iehu. A domnit șaptesprezece ani. El a făcut ce este rău înaintea Domnului; a săvârșit aceleași păcate ca Ieroboam, fiul lui Nebat, care făcuse pe Israel să păcătuiască, și nu s-a abătut de la ele. Domnul S-a aprins de mânie împotriva lui Israel și i-a dat în mâinile lui Hazael, împăratul Siriei. „Dar unii din ei s-au dus la farisei și le-au spus ce făcuse Isus. Atunci, preoții cei mai de seamă și fariseii au adunat soborul și au zis: „Ce vom face? Omul acesta face multe minuni. Dacă-L lăsam așa, toți vor crede în El și vor veni romanii și ne vor nimici și locul nostru, și **Ioan 11:46-53** neamul.” Unul din ei, Caiafa, care era mare preot în anul acela, le-a zis: „Voi nu știți nimic; oare nu vă gândiți că este în folosul vostru să moară un singur om pentru norod și să nu piară tot neamul?” Dar lucrul acesta nu l-a spus de la el, ci, fiindcă era mare preot în anul acela, a prorocit că Isus avea să moară pentru neam. Și nu numai pentru neamul acela, ci și ca să adune într-un singur trup pe copiii lui Dumnezeu cei risipiți. Din ziua aceea, au hotărât să-L omoare.” Ioan 11:46-53

Pentru mulți dintre noi care au poziții de conducere în diverse domenii este înfricoșător gândul că **modul nostru de a conduce are puterea de a-i înălța spiritual sau de a-i doborâi pe oameni.** În toate cazurile de mai sus, rezultatele au fost devastatoare.

Mai specific, caracterul nostru și consacrarea față de Dumnezeu sunt determinante în interacțiunile cu ceilalți. Liderii spirituali îi conduc pe ceilalți fie spre Dumnezeu, dacă ei Îl caută pe Dumnezeu, fie spre rău.

În contrast cu ceea ce am văzut în studiul de astăzi, faptul că Ezra și Neemia aveau o relație strânsă cu Dumnezeu este incontestabil, ei petreceau adesea timp în post și rugăciune. Sub conducerea lor, poporul a umblat cu Dumnezeu, chiar dacă nu era totul perfect. Direcția lor în viață era înspre Dumnezeu. Pe de altă parte, faptul că au existat persoane care nu au fost influențate sau schimbate de atitudinea lui Ezra și Neemia ne spune că, în final, nu credința altcuiva, ci doar credința noastră contează pentru noi. La fel a fost și cu cei care au avut ocazia să Îl vadă pe Isus în persoană, să Îl audă vorbind și chiar să fie martori la minunile Lui, dar care au ales să Îl respingă. Da, fiecare are rolul său, oricare i-ar fi responsabilitatea, și poate avea o influență spre bine sau spre rău. Dar, în final, fiecare om va trebui să răspundă personal înaintea lui Dumnezeu.

Gândește-te la cei din sfera ta de influență. Cum ai putea exercita o influență mai bună asupra lor?

3. Cum a dat dovadă Neemia de curaj? Ce i-a dat curaj?

Neemia 4:7-23 Sanbalat, Tobia, arabii, amoniții și asdodiții s-au supărat foarte tare când au auzit că dregerea zidurilor înainta și că spărurile începeau să se astupe. S-au unit toți împreună ca să vină împotriva Ierusalimului și să-i facă stricăciuni.

Neemia a luat poziție împotriva vrăjmașilor poporului care încercau să îi intimideze. El a răspuns luând inițiativa pentru a pregăti poporul să lupte. Neemia nu a spus: „Bine, Doamne, ocupă-Te Tu de tot.” Ci a învățat poporul să își facă partea. În timp ce lucrau la construirea zidului, ei au luat săbiile și alte arme în mână. Sub conducerea lui Neemia, israeliții nu s-au retras fricoși, ci au pus mâna pe arme cu îndrăzneală pentru a se apăra. Neemia a încurajat poporul, a crezut în oameni, a lucrat cu ei și a pus asupra lor răspunderea de a acționa. El i-a împuternicit să facă lucrarea, delegând și împărțind responsabilitățile. Totuși Neemia nu i-a spus poporului ce are de făcut și apoi s-a dus și s-a ascuns în camera lui. El a stat alături de oameni și a făcut lucrarea grea care trebuia făcută.

În Biblie găsim situații în care Dumnezeu i-a spus poporului să nu facă nimic și să îl lase pe El să lupte, dar sunt și multe alte situații în care a spus: „Pregătiți-vă să luptați și Eu vă voi da biruința.” Noi trebuie să ne facem partea dacă dorim să ne bucurăm de eliberare și de binecuvântarea lui Dumnezeu.

„Devoțiunea hotărâtă a lui Neemia față de lucrarea Domnului și încrederea lui tot atât de hotărâtă în Dumnezeu au fost motivul eșecului vrăjmașilor lui de a-l atrage sub puterea lor. Sufletul neglijent cade ca o pradă ușoară în ispită, dar, în viața care are un scop nobil, un plan care absoarbe totul, răul nu găsește sprijin. Credința aceluia care înaintea continuu nu slăbește, căci, mai presus de orice, dincolo de orice, mai adâncă decât orice, el recunoaște Dragostea Infinită, care face ca toate lucrurile să îndeplinească planul Său cel bun. Adevărații slujitorii ai lui Dumnezeu lucrează cu o hotărâre care nu slăbește, deoarece ei depind continuu de tronul harului.” – Ellen G. White, *Profeți și regi*, p. 660

Curajul lui Neemia venea din înțelegerea realității și a puterii lui Dumnezeu. După cum am văzut, cunoașterea lui Dumnezeu l-a determinat să acționeze în conformitate cu credința lui.

Deși contextul este diferit, cum reflectă Iacov 2:18 ceea ce am văzut la Neemia? “Dar va zice cineva: „Tu ai credința, și eu am faptele.” Arată-mi credința ta fără fapte și eu îți voi arăta credința mea din faptele mele.” Iacov 2:18

4. Ce ne învață următoarele versete despre forța motivatoare din viața lui Ezra și a lui Neemia?

Neemia 2:1-10 Cum să n-am fața tristă când cetatea în care sunt mormintele părinților mei este nimicită și porțile ei sunt arse de foc?

Ezra 7:8-10 Ezra își pusese inima să adâncească și să împlinească Legea Domnului și să învețe pe oameni în mijlocul lui Israel legile și poruncile.

În tot ce au făcut, Ezra și Neemia au încercat să împlinească voia lui Dumnezeu în viața poporului Său. Poporul a greșit și a fost pedepsit pentru aceasta, dar Dumnezeu, credincios în făgăduința Lui de a-l restaura, a deschis calea pentru ca poporul să se întoarcă în țara făgăduită și, dacă rămânea credincios, să împlinească planul bun pe care El îl avea pentru acest popor. În înțelepciunea Sa, Dumnezeu a ales doi bărbați foarte consacrați ca să ocupe un rol central în această restaurare, la fel ca Moise, cu generații înainte.

Marii conducători au un scop pentru care trăiesc și care le motivează fiecare acțiune. Ezra și Neemia aveau un scop în viață. Ei aveau o viziune cu privire la poporul lui Dumnezeu și au dat totul pentru împlinirea ei.

Ezra și-a făcut partea prin studierea Scripturii și prin faptul că i-a învățat pe oameni din Cuvânt. Neemia a încurajat poporul să facă ce era bine și să stea de partea lui Dumnezeu cu îndrăzneală. Amândoi își doreau să vadă Ierusalimul restaurat, dar nu doreau doar o restaurare materială. Ei își doreau să vadă reînviere și reformă în viața spirituală a locuitorilor cetății. Tocmai de aceea au corectat, au muștrat și uneori au cerut acțiuni hotărâte. Marii conducători cred în ceva mareț, nu se mulțumesc cu realizări obișnuite sau mediocre. Ezra și Neemia credeau într-un Dumnezeu puternic și iubitor, care face minuni, și doreau ca toți cei întorși în țară să aibă o legătură strânsă cu El.

Încă din primul capitol din Neemia observăm consacrarea lui față de cauza lui Dumnezeu și suferința lui când află de situația poporului. În capitolul 1, se spune că a plâns când a aflat de greutățile din Iuda. El s-a plecat pe genunchi și a cerut ajutor să poată face tot ce îi cerea Dumnezeu. Neemia pare condus de ideea de a face o schimbare. El a fost un bărbat al acțiunii, acțiune pentru Dumnezeu. Schimbarea dorită de Neemia nu era un salariu mai mare sau o funcție mai de înaltă (le avusese pe amândouă în Persia), ci el s-a întors în Iuda, într-o națiune nu foarte prosperă, unde a avut de întâmpinat împotrivire la fiecare pas. El a pășit prin credință, indiferent de obstacolele care îi stăteau înaintea.

5. Cum vezi decizia lui Ezra de a nu-i vorbi împăratului – ca pe un act de curaj sau ca pe o nesăbuiț? Cum au dat dovadă și Ezra, și poporul de smerenie?

Ezra 8:21-23,31,32 Acolo, la râul Ahava, am vestit un post de smerire înaintea Dumnezeului nostru, ca să cerem de la El o călătorie fericită pentru noi, pentru copiii noștri și pentru tot ce era al nostru. Mâna Dumnezeului nostru a fost peste noi și ne-a păzit de loviturile vrăjmașului și de orice piedică pe drum. Am ajuns la Ierusalim și ne-am odihnit acolo trei zile.

Ezra a crezut că Dumnezeu Se putea descoperi mai bine dacă nu cereau nimic din partea împăratului. Astfel, când au ajuns fără probleme în Iuda, acest lucru l-a fost atribuit lui Dumnezeu. Poate că în unele situații ne bazăm prea mult pe alți oameni și nu atât de mult pe Dumnezeu, nu Îl lăsăm să-Și descopere El puterea. Ezra a ales să Îl lase pe Dumnezeu să lucreze în această situație și i-a dovedit împăratului că Dumnezeul evreilor era un Dumnezeu puternic.

Totuși Ezra nu a acționat din încumetare. El a adunat poporul și cu toții au postit și s-au rugat. Ei nu au pornit în călătorie înainte de a petrece timp cu Dumnezeu. Poporul a venit înaintea lui Dumnezeu cu smerenie, cerând protecția Sa ca semn al puterii Sale și El a răspuns.

6. Cum a dat dovadă Neemia de smerenie?

Neemia 5:14-19 Înainte de mine, cei dintâi dregători împovărau poporul și luau de la el pâine și vin, afară de cei patruzeci de sicli de argint; chiar și slujitorii lor apăseau poporul. Eu n-am făcut așa din frică de Dumnezeu. N-am cerut veniturile cuvenite dregătorului, pentru că lucrările apăseau greu asupra poporului acestuia. Adu-Ți aminte de mine spre bine, Dumnezeule, pentru tot ce am făcut pentru poporul acesta!

Conducătorii adevărați trebuie să fie dispuși să se smerească și să fie slujitori. Liderii competenți nu cer și nu au nevoie de un „titlu” pentru a câștiga onoare. Neemia avea întotdeauna ușa deschisă pentru oricine și era darnic cu poporul. El a arătat că are credință, iar consacrarea lui deosebită față de Dumnezeu a fost un exemplu pentru popor. El avea o personalitate puternică și era un om înțelept, dar nu s-a plasat mai presus de alții ca fiind superior. La acea vreme, Neemia deținea cea mai înaltă poziție în Iuda, dar el era un om mărinimos. Prin aceasta, el reflecta viața și învățăturile Domnului Isus, care ne învață că **slujirea este cea mai bună cale de a conduce.** Așa a făcut El și așa trebuie să facem și noi, indiferent de poziția pe care o avem.

Ce ne învață cuvintele lui Isus din Marcu 9:35 despre ce înseamnă pentru Dumnezeu să fii un conducător adevărat?

“Atunci, Isus a șezut jos, a chemat pe cei doisprezece și le-a zis: „Dacă vrea cineva să fie cel dintâi, trebuie să fie cel mai de pe urmă din toți și slujitorul tuturor!” Marcu 9:35

„Lucrarea de restatornicire și reformă realizată de robii întorși sub conducerea lui Zorobabel, Ezra și Neemia prezintă un tablou al lucrării de restatornicire spirituală care trebuie adusă la îndeplinire în zilele de încheiere a istoriei acestui pământ. Rămășița lui Israel era un popor slab, expus la atacurile vrăjmașilor, dar, prin ei, Dumnezeu avea în plan să păstreze cunoașterea despre Sine și despre Legea Sa. Ei erau păzitorii închinării adevărate, păstrătorii descoperirilor sfinte. Experiențele pe care le-au avut când au clădit templul și zidul Ierusalimului au fost deosebite. Împotrivirea căreia au trebuit să-i facă față a fost puternică. Poverile purtate de conducători în această lucrare au fost grele, dar acești bărbați au mers înainte cu încredere neabătută, în umilința spiritului și sprijinire fermă pe Dumnezeu, crezând că El va face să biruiască adevărul Său. Asemenea regelui Ezechia, Neemia «s-a alipit de Domnul, nu s-a abătut de la El și a păzit poruncile... și Domnul a fost cu el».” – Ellen G. White, *Profeți și regi*, p. 677

Studiu suplimentar: Ellen G. White, *Calea către Hristos*, capitolul „Înaltul privilegiu al rugăciunii”.

Studiu la rând:

Estera 2–8, *Evanghelizare*, subcapitolul „(Permițând) Mai mult decât metoda unui singur om”

1. Cu ce ocazie a ușurat Ahașveroș sarcinile ținuturilor?

2. Cum au reacționat iudeii din fiecare ținut unde ajungea porunca împăratului?

3. Ce cuvinte a folosit Estera pentru Haman, atunci când l-a acuzat în fața împăratului?

4. Ce conțineau scrisorile trimise de Mardoheu, cu autoritatea împăratului?

5. Ce a fost îndemnată Ellen G. White să le spună fraților mai în vârstă?

PRIVIRE GENERALĂ

Versete-cheie: Neemia 8:8,12.

Pasaje biblice în studiu: Ezra 7, 8; Neemia 1–3; 4:7-23; 5:14-19.

Ezra și Neemia demonstrează ce înseamnă să fii un conducător ales de Dumnezeu. Domnul i-a pus în poziții de influență (Ezra ca preot și Neemia, căpetenie), dar de ei a depins dacă aveau să își aducă la îndeplinire misiunile încredințate. Amândoi și-au luat lucrarea în serios, deoarece erau conștienți de chemarea lui Dumnezeu, îi erau consacrați și iubeau poporul lui Dumnezeu. Ei și-au dat seama că aveau influență asupra celor cu care veneau în contact. Ei și-au folosit poziția de partea binelui. Mai presus de toate, ei aveau zel pentru Dumnezeu și lucrul acesta era vizibil. Cei din jurul lor știau că ei îl iubeau pe Dumnezeu și că își trăiau viața pentru El, consacrați pe deplin. Această loialitate l-a inspirat pe Israel la o relație mai strânsă cu Dumnezeu.

Ezra și Neemia au dat dovadă de curaj. Lor nu le era teamă să facă lucruri de la care alții se dădeau înapoi, ca de exemplu să conducă un grup de robi înapoi la Ierusalim, unde știau că viața avea să fie grea. Ei s-au întâlnit cu cei cu care urmau să plece și i-au încurajat, delegându-le responsabilități în loc să facă ei totul. Ei au fost niște conducători care au urmărit un scop, care au avut o viziune pentru Israel: ca acesta să fie restaurat și reînviat. Tocmai de aceea, au fost dispuși să facă totul pentru îndeplinirea acestui vis. Cei doi conducători au dat dovadă și de smerenie. Au fost dispuși să slujească poporului, nu doar să fie sluiți. Ei nu au așteptat să primească și nici nu au pretins bani pentru lucrarea lor. Viața și conducerea lor ne prezintă principii de slujire și conducere. Dar, cel mai important, de la ei învățăm atitudini și practici pe care și le-au format și pe care putem să le aplicăm în lucrarea noastră pentru Dumnezeu.

COMENTARIU

Un lucru esențial pentru a fi un conducător de succes sunt obiceiurile pe care ți le formezi. Dacă un lider pune valoare pe cinste, transparență, sinceritate și perseverență, studiind Cuvântul lui Dumnezeu, citind mult și dezvoltându-se prin educare, va avea o influență spirituală mult mai mare asupra oamenilor și în lume decât liderul care își petrece timpul în activități „deșarte”, adică pierde timpul în discuții nefolositoare, în fața televizorului mai multe ore în fiecare zi sau la jocuri video. Felul în care gândim și lucrurile asupra cărora ne concentrăm atenția ne determină comportamentul. Obiceiurile pe care ni le formăm și practicile noastre au de-a face foarte mult cu influența pe care o avem asupra celorlalți și cu modul în care Dumnezeu ne poate folosi pentru a lucra prin noi.

Atât Ezra, cât și Neemia și-au format obiceiuri de la care avem de învățat. Dacă ne dorim să fim lideri cu influență în lume, ar fi bine să învățăm de la ei și chiar să ne modelăm obiceiurile după ale lor. Principiile bune de viață pe care și le-au format ei sunt demne de copiat. Rutina zilnică arată ce fel de oameni suntem, nu lucrurile mărețe făcute ocazional. Care era viața de zi cu zi a lui Ezra și Neemia? Ce putem spune despre obiceiurile lor zilnice din relatările despre ei?

Ezra – un conducător spiritual

Deși Ezra a dat dovadă de multe calități de conducător, cele care îl caracterizează cel mai bine sunt următoarele: (1) studierea sârguincioasă a Scripturii și (2) rugăciunea fierbinte și postul. Se pare că Ezra și-a format aceste obiceiuri încă de când era tânăr și nu s-a abătut de la ele niciodată. El este descris ca fiind „un cărturar iscusit în Legea lui Moise” (Ezra 7:6). Termenul „iscusit” este *mahir* și se referă la cineva care este prolific în ceea ce face. Ezra probabil că a studiat cu sârguință în același sistem de învățământ ca Daniel și cei trei tovarăși ai lui în Ierusalim. El a primit cea mai bună educație din țară. Termenul *mahir* este foarte specific și cel mai probabil indică faptul că Ezra era un reprezentant al religiei iudaice în guvernul persan. El era un cărturar iscusit în Legea lui Moise, învățăturile din Tora ebraică (cele cinci cărți ale lui Moise) și învățăturile lui Dumnezeu în general, nu doar Cele Zece Porunci, pe care de obicei le numim „Legea”.

Totuși Ezra nu era doar un cărturar educat în învățătura biblică. El a fost și transformat de cunoașterea Legii. Viața lui a fost transformată de faptul că Îl cunoștea pe Dumnezeu cel viu și adevărat. Știm că așa stau lucrurile deoarece în Ezra 7:10 citim: „Căci Ezra își pusese (n.tr.: în KJV – pregătise) inima să adâncească și să împlinească Legea Domnului și să învețe pe oameni în mijlocul lui Israel legile și poruncile.” Afirmația „își pregătise” (*kun*: a stabili, a hotărî cu fermitate, a decide) inima este foarte importantă. Inima se referă la minte, gânduri și emoții. De aceea, întreaga ființă era pregătită și dedicată Legii lui Dumnezeu. Legea lui Dumnezeu este un sinonim pentru Dumnezeu, pentru că Legea este expresia, reprezentarea caracterului Său. Ezra hotărâse ferm să studieze Cuvântul lui Dumnezeu și să fie deschis față de puterea lui transformatoare. El s-a dedicat împlinirii Cuvântului cu toată inima și apoi a dorit să îi învețe și pe ceilalți. Ezra și-a înțeles chemarea specială: să studieze și să îi învețe și pe alții Cuvântul lui Dumnezeu, învățăturile Sale. Ezra avea obiceiul să aplice în viața lui înțelegerea profundă a Scripturii ebraice. Tot ce citea, punea în practică. El era ca un ucenic al lui Isus care asculta de tot ce îi era descoperit de Dumnezeu.

Al doilea obicei, rugăciunea și postul, este la fel de vizibil în toate relațiile despre modul de conducere al lui Ezra. Când poporul s-a adunat la râul Ahava (Ezra 8:15) înainte de a porni înspre Ierusalim, Ezra a chemat întreaga adunare la post. El știa că aveau nevoie de protecție în călătorie deoarece puteau fi atacați de vrăjmași în orice clipă. El a postit și s-a rugat din nou când s-au confruntat cu problema căsătoriilor cu cei din alte popoare (Ezra 9 și 10). Este evident că practica pe care o adoptase devenise un obicei pentru el ori de câte ori se confrunta cu o situație dificilă. În loc să privească doar la sfătuitori omenești pentru a face un plan, el mai întâi îl căuta pe Dumnezeu universului, în mâna căruia erau toate lucrurile.

Neemia – conducătorul-slujitor

Și Neemia obișnuia să se roage și să postească. Când a auzit că poporul încetase lucrarea de reconstruire a zidului cetății din cauza împotrivirii vrăjmașilor, el a stat jos, a plâns și s-a jelit zile la rând, postind și rugându-se. El l-a implorat pe Dumnezeu să aibă milă de poporul Său și să intervină. Dumnezeu a răspuns rugăciunilor lui și l-a trimis la Ierusalim ca lider al poporului (Neemia 1 și 2).

Dar în acțiunile lui Neemia, în rolul său de căpetenie, vedem și alte caracteristici. El era perseverent. Nu s-a descurajat în fața împotrivirii și nici în fața descurajării israeliților. El se concentra mereu pe următorul pas care trebuia făcut, chiar dacă aceasta însemna să strige la Dumnezeu după ajutor și apoi trecea la lucru. El i-a înarmat pe israeliți ca să se poată apăra și, totodată, ca să-i descurajeze pe cei din afară (Neemia 4). El ar fi putut renunța când viața i-a fost amenințată, dar perseverența lui se baza pe încrederea în Dumnezeu. Și noi ar trebui să ne exercităm mereu încrederea în Dumnezeu. Dacă ne-am obișnuit să ne îndoim, atunci poate pasul următor va fi să îl învinuim pe Dumnezeu când vor apărea probleme în viața noastră. Pe de altă parte, când ne facem un obicei din a ne încrede în Dumnezeu și în făgăduințele Sale, vom face același lucru chiar și în momentele dificile.

O altă caracteristică a lui Neemia: generozitatea. În Neemia 5:14-19 vedem că el se îngrijea de nevoile slujitorilor lui și de cei care nu aveau resurse suficiente și le oferea un loc unde să mănânce în fiecare zi. În loc să își strângă plata care i se cuvenea, fiind conducător în Israel, Neemia a cedat acest câștig poporului. Era un obicei pe care îl practicase de ani de zile. Chiar a fost indignat când a aflat că alți lideri din Israel și cei bogați luau dobânzi de la frații lor care le erau datori (Neemia 5:1-13). Înclinat în mod natural spre generozitate, orice nedreptate declanșa un răspuns rapid în inima lui plină de compasiune.

Și, nu în ultimul rând, nu doar Ezra petrecea timp citind Cuvântul lui Dumnezeu. Și Neemia, ca un conducător adevărat, era un exemplu în această privință (Neemia 8:9). Ca să își mențină zelul pentru Dumnezeu și viziunea pe care o avea pentru popor, Neemia a trebuit să cultive obiceiul de a petrece timp în studierea Scripturii (Neemia 8). Consacrarea față de Dumnezeu trebuie cultivată și încurajată. **A-L căuta pe Dumnezeu fără șovăire este o înclinație care se dezvoltă doar dacă petrecem zilnic timp cu Dumnezeu. Este urmarea directă a rugăciunii și a studierii Bibliei. Avem nevoie să auzim glasul lui Dumnezeu direct de la sursă, din Cuvântul Său.** Neemia s-a asigurat că iudeii puteau auzi Scriptura în limba lor și că li se explica. El a colaborat cu Ezra și cu leviții pentru a învăța poporul. Un lider bun va recunoaște darurile pe care le au ceilalți. Apoi îi va pune la lucru acolo unde pot fi mai de folos. **Neemia avea darul de a-i motiva pe ceilalți.** El a folosit acest dar pentru a-și inspira poporul să se unească și să lucreze, în ciuda problemelor mari și, mai presus de toate, să umble cu Dumnezeu.

APLICAȚIA

Studierea Scripturii

1. Cum obișnuiești să studiezi și să citești Scriptura? Pentru a putea învăța unii de la alții, povestește în cadrul grupei metoda ta.
2. Gândeți-vă ce ar putea face biserica în mod concret pentru a-i încuraja pe membri să studieze Biblia.

Rugăciunea și postul

1. Pune deoparte o zi de post și rugăciune pentru problemele care sunt pe lista de rugăciuni a bisericii tale. Apoi adunați-vă cu toții și rugați-vă împreună. Împărtășește cu încă o persoană experiența pe care ai avut-o cu postul și rugăciunea.

Generozitatea

1. Gândește-te la modalități prin care biserica ta poate fi generoasă față de cineva din afara ei.
2. Ce poți face pentru a dăruia în mod altruist?

Perseverența

1. Povestește-le membrilor grupei niște situații în care ai fost ispitit să renunți la lucrarea pe care o faci pentru Dumnezeu sau în comunitate. Ce poți face pentru a-i încuraja pe ceilalți să continue să lucreze și să trăiască pentru Dumnezeu?
2. Împlinirea căror făgăduințe din Biblie poți să ceri pentru a rămâne încrezător în Dumnezeu, orice s-ar întâmpla?